

A'RAF SÛRE-İ ŞERİF'İ

(7. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 206 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Elif. Lâm. Mîm. Sad.

2. Resulüm! Bu, sana indirilen bir Kitap'tır. Bu hususta göğsünde bir sıkıntı olmasın. Onunla (insanları) uyarman ve inananlara öğüt vermen için (indirildi).

3. Rabbinizden size indirilene uyun! O'ndan başka dostlara tâbi olmayın. Ne de az öğüt alıyorsunuz!

4. Nice memleketler var ki biz onları helâk ettik. Azabımız onlara geceleyin veya gündüz uykularında iken geldi.

5. Azabımız kendilerine geldiğinde onların çağırışları: "Biz gerçekten zâlim kişilermiyiz!" demelerinden başka bir şey olmadı.

6. Andolsun ki kendilerine peygamber gönderilenlere soracağız. Peygamberlere de soracağız.

7. Yaptıklarını kendilerine bir bir anlatacağız. Zira biz onlardan uzak değildik.

8. Gerçek tartı kıyamet günündedir. Tartıları ağır gelenler, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9. Tartıları hafif gelenler, âyetlerimize yaptıkları haksızlıktan ötürü kendilerine çok yazık etmiş kimselerdir.

10. Andolsun ki sizi yeryüzüne yerleştirdik. Orada sizin için geçimlikler yarattık. Ne de az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun ki biz sizi yarattık, sonra size bir şekil verdik, sonra da meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik. İblis'ten başka hepsi secde ettiler. O secde edenlerden olmadı.

12. Allah: "Sana emrettiğim halde, seni secde etmekten alıkoyan nedir?" buyurdu. İblis: "Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın!" dedi.

13. Allah: "İn oradan! Orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Defol! Çünkü sen alçağın birisin!" dedi.

14. İblis: "Bana insanların tekrar diriltilecekleri güne kadar mühlet ver!" dedi.

15. Allah: "Sen mühlet verilenlerdensin." buyurdu.

16. İblis: "Öyle ise beni azdırdığın için andolsun ki, ben de onları saptırmak için, senin doğru yolun üzerinde tuzak kuracağım."

17. "Sonra elbette onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen onların çocuklarını şükredenler bulamayacaksın." dedi.

18. Allah: "Yerilmiş ve kovulmuş olarak oradan çık! Andolsun ki insanlardan sana kim uyarsa onları ve sizi, hepinizi cehenneme dolduracağım!" buyurdu.

19. "Ey Âdem! Sen ve eşin, beraberce cennette yerleşin. Orada olanlardan dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın. Eğer bu ağaçtan yerseniz, her ikiniz de zulmedenlerden olursunuz."

20. Şeytan ayıp yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve: "Rabbiniz, sırf melek olursunuz veya burada ebedi kalanlardan olursunuz diye sizi bu ağaçtan menetti, başka bir sebepten değil." dedi.

21. Ve onlara: "Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim." diye yemin etti.

22. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü. Cennet yapraklarından oralarına örtmeye başladılar. Rableri onlara: "Ben sizi o ağaçtan menetmemiş miydim? Şeytanın size apaçık bir düşman olduğunu söylememiş miydim?" diye nidâ etti.

23. Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen, muhakkak ki kaybedenlerden oluruz."

24. Allah: "Birbirinize düşman olarak inin! Siz yeryüzünde bir müddet yerleşip geçineceksiniz." buyurdu.

25. "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız." dedi.

26. Ey Âdemoğulları! Size utanç yerlerinizi örtecek bir elbise ve bir de süs elbisesi indirdik. Takvâ elbisesi ise bunlardan daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın âyetlerindedir. Belki düşünüp ibret alırlar.

27. Ey Âdemoğulları! Şeytan ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ana-babanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Şüphesiz ki o ve kabilesinden olanlar, sizin onları görmeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz şeytanları, inanmayanların dostları yaptık.

28. Onlar bir hayâsızlık yaptıkları zaman: "Biz atalarımızı da bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti." derler. De ki: "Allah hiçbir zaman hayâsızlığı emretmez. Siz bilmediğiniz şeyleri Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim bana adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi O'na doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na duâ edin. İlk önce sizi yarattığı gibi, yine O'na döneceksiniz."

30. O, bir topluluğu hidayete erdirdi, bir topluluğa da sapıklık hak oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Böyle iken onlar kendilerinin doğru yolda bulduklarını, hidayete erdirilmiş olduklarını zannederler.

31. Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde güzel elbiselerinizi giyin. Yiyin için, fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

32. Resulüm! De ki: "Allah'ın, kulları için yarattığı süsü ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmış?" De ki: "Bunlar dünya hayatında inananlarındır, kıyamet gününde ise yalnız inananlara tahsis edilmiştir." İşte biz bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim hayâsızlığın açığını da gizlisini de, günahı, haksız yere haddi aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34. Her ümmetin belirli bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar, ne öne geçebilirler.

35. Ey Âdemoğulları! Size kendi içinizden âyetlerimi anlatmak üzere peygamberler gelir de, kim Allah'tan korkar ve hâlini düzeltirse onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar ise ateş ehlidir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

37. Allah'a karşı yalan uyduran veya O'nun âyetlerini yalanlayanlardan daha zâlim kim vardır? Onların kitaptan nasipleri kendilerine erişecektir. Nihayet elçilerimiz canlarını almak üzere geldiklerinde: "Allah'ı bırakıp da tapıklarınız nerede?" derler. Onlar da: "Uzaklaşp gittiler!" derler ve kâfir olduklarına dâir kendi aleyhlerinde şâhitlik ederler.

38. Allah: "Sizden önce geçmiş cin ve insan ümmetleriyle beraber ateşe girin!" der. Her ümmet girdikçe kendini sapıtan yoldaşına lânet eder. Hepsi birbiri ardından cehennemde toplanınca, sonrakiler öncekiler için: "Rabbimiz! Bizi sapıtanlar işte bunlardır, onlara ateş azabını kat kat ver!" derler. Allah: "Hepsinin kat kattır, amma bilmezsiniz." der.

39. Öncekiler sonrakilere: "Sizin bizden üstünlüğünüz yoktu, kazandığınıza karşılık azabı tadın!" derler.

40. Âyetlerimizi yalanlayan ve onlara iman etmeyi kibirlerine yediremeyenlere göğün kapıları açılmaz, deve iğnenin deliğinden geçmedikçe de cennete giremezler. Suçluları işte biz böyle cezalandırırız!

41. Onlar için cehennemden bir yatak ve üstlerine de örtüler vardır. Biz zâlimleri işte böyle cezalandırırız.

42. İman edip de sâlih ameller işleyenlere gelince, -ki biz hiç kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemeyiz- işte onlar cennet ehlidirler, onlar orada ebedî kalacaklardır.

43. Biz onların gönüllerindeki kinleri çıkarır atarız. Altlarından ırmaklar akmaktadır. Ve onlar derler ki: "Lütfedip hidayeti ile bizi buna kavuşturan Allah'a hamdolsun. Allah bizi doğru yola iletmeseydi, biz kendiliğimizden doğru yolu bulamazdık. Andolsun ki Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler." Onlara: "İşte size cennet! Yaptıklarınıza karşılık olarak o size miras verildi." diye seslenilir.

44. Cennetlikler cehennemliklere: "Biz Rabbimizin bize vâdettiğini gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin size vâdettiğini gerçek buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar da: "Evet gerçek bulduk." derler. Aralarında bir münâdî: "Allah'ın lâneti zâlimlerin üzerine olsun!" diye seslenir.

45. Onlar Allah yolundan alıkoyarlar ve o Allah yolunu eğriltmeye çalışırlar. Onlar ahireti de inkâr edenlerdir.

46. İki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde bunların hepsini simâlarıyla tanıyan adamlar vardır. Onlar cennet halkına: "Selâm sizin üzerinize olsun!" diye seslenirler. Kendileri cennete girmemişler, fakat girme iştiyakı içindedirler.

- 47.** Gözleri cehennem halkı tarafına doğru çevrildiği zaman: "Ey Rabbimiz! Bizi zâlimler topluluğu ile beraber bulundurma!" derler.
- 48.** A'raf ehli simâlarından tanıdıkları adamlara seslenerek derler ki: "Ne taraftarlarınızın çokluğu, ne de taslamakta olduğunuz büyüklük size hiçbir fayda sağlamadı."
- 49.** "Allah'ın rahmetine erişirmeyeceğine dair yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıdır?" (Ve cennet ehline dönerek derler ki): "Girin cennete! Artık size hiçbir korku yoktur, sizler mahzun da olmayacaksınız."
- 50.** Cehennemlikler cennetliklere: "Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği nimetlerden biraz da bize verin!" diye seslenirler. Onlar da derler ki: "Doğrusu Allah bunları kâfirlere haram etti."
- 51.** O kâfirler ki, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler. Dünya hayatı onları aldattı. Onlar bugünleriyle karşılaşacaklarını nasıl unuttular ve âyetlerimizi bile bile nasıl inkâr ettilerse, biz de bugün onları unuturuz.
- 52.** Andolsun ki biz onlara ilim ile açıkladığımız, inanan bir topluluk için hidayet ve rahmet olarak bir kitap getirdik.
- 53.** Onlar onun te'vilinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onun te'vili geldiği (haber verdiği şeyler ortaya çıkacağı) gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: "Gerçekten Rabbimizin peygamberleri bize hakkı getirmişler. Şimdi bizim şefaathçilerimiz var mı ki bize şefaah etsinler veya geriye döndürülmemiz mümkün mü ki, yapmış olduklarımız amellerden başkasını yapalım?" Onlar cidden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler de kendilerini bırakıp gitti.
- 54.** Şüphesiz ki Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş'ı istivâ etti (Arş üzerinde hükümran oldu). O, geceyi, durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter. Güneş, ay ve yıldızlar emrine boyun eğmiştir. İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!
- 55.** Rabbinize yalvara yakara gizlice duâ edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez.
- 56.** Islâh edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Korkarak ve umarak O'na duâ edin. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti muhsinlere yakındır.
- 57.** O ki rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci gönderir. Nihayet o rüzgârlar ağır ağır bulutları yüklenince, onu ölü bir memlekete sevkederiz. Onunla oraya su indirir ve o su ile orada her türlüşünden meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de biz böyle çıkaracağız. Umulur ki bundan ibret alırsınız.
- 58.** Güzel olan beldenin bitkisi Rabbinin izniyle çıkar, kötü olan beldeden ise faydasız bitkiden başka bir şey çıkmaz. İşte biz şükreden bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.
- 59.** Andolsun ki Nuh'u kavmine gönderdik. "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, O'ndan başka ilâhınız yoktur. Doğrusu ben üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum." dedi.
- 60.** Kavminin ileri gelenleri dediler ki: "Biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz."
- 61.** Nuh onlara dedi ki: "Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yoktur, ancak ben âlemlerin Rabbinin peygamberiyim."

62. "Size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ediyorum ve size öğüt veriyorum. Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

63. "Sakınıp korunmanız ve böylece merhamete nâil olmanız için, aranızdan sizi uyaracak bir adam vasıtası ile, Rabbinizden size bir zikir (bir haber) gelmesine şaşıyor musunuz?"

64. Nuh'ü yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık. Âyetlerimizi yalan sayanları suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavim idiler.

65. Âd kavmine kardeşleri Hûd'ü gönderdik. Onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Hâlâ O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" dedi.

66. Kavminden ileri gelen kâfirler: "Doğrusu biz seni bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve seni yalancılardan sanıyoruz." dediler.

67. O da dedi ki: "Ey kavmim! Bende hiçbir beyinsizlik yoktur. Ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

68. "Size Rabbimin gönderdiği gerçekleri tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."

69. "Sizi uyarması için içinizden bir adama, Rabbinizden bir zikir (haber) gelmesine mi hayret ediyorsunuz? Düşünün ki O sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldı ve yaratılış itibarıyla sizi onlardan üstün yaptı. O halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa erdirilesiniz."

70. Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın taptıklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru sözlülerden isen hadi bizi tehdit edip durduğun azabı başımıza getir."

71. Hûd dedi ki: "Artık size Rabbinizden bir azap ve bir hışım inmiştir. Haklarında Allah'ın hiçbir delil indirmedığı, sadece sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hususunda benimle tartışıyor musunuz? Öyleyse bekleyedurun, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

72. Böylece biz de Hûd'ü ve onunla beraber olanları katımızdan bir rahmetle kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayıp da iman etmemiş olanların da kökünü kestik.

73. Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir mucize gelmiştir. İşte şu Allah'ın devesi, size bir mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acıklı bir azap yakalar."

74. Düşünün ki Âd kavminden sonra sizi yeryüzünde halifeler yaptı. Sizi onların yerine yerleştirdi. Ovalarında köşkler kurup, dağlarında kayadan evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde bozgunculuk yapıp karışıklık çıkarmayın.

75. Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük taslayanlar, aralarında iman eden ve bu sebeple hor gördükleri kimselere alay yollu: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" dediler. Onlar da "Şüphesiz ki biz onunla gönderilene inananlarız." dediler.

76. Büyüklük taslayanlar: "Biz sizin inandığınızı inkâr edenleriz." dediler.

77. Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler ve Rablerinin emrinden dışarı çıktılar da: "Ey Salih! Eğer sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit ettiğın azabı getir!" dediler.

78. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı ve yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

79. Böylece onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Ey kavmim! Andolsun ki ben size Rabbimin risaletini tebliğ etmiş ve size öğüt vermişim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

80. Lut'u da kavmine gönderdik. Kavmine dedi ki: "Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"

81. "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere gidiyorsunuz. Doğrusu siz aşırı giden bir kavimsiniz."

82. Kavminin cevabı sadece şöyle demek oldu: "Onları (Lut âilesini) memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar güya temiz kalmaya uğraşan insanlarmış!"

83. Biz de onu ve âilesini kurtardık. Yalnız karısı geride kalıp helâka uğrayanlardan oldu.

84. Geride kalanların üzerine öyle bir taş yağmuru yağdırdık ki! Bak işte! Suçluların sonu nasıl oldu?

85. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Onlara dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir. Ölçüyü tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer inanıyorsanız böylesi sizin için daha hayırlıdır."

86. "Ve her yolun başına oturup da tehdit ederek inananları yolundan alıkoymaya ve o Allah yolunu eğriltmeye çalışmayın. Düşünün ki siz az idiniz de O sizi çoğalttı. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bakın!"

87. "Eğer içinizden bir kısmı benimle gönderilene inanır bir kısmı da inanmazsa, o halde Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O hükmedenlerin en hayırlısıdır."

88. Kavminin büyüklük taslayan ileri gelenleri dediler ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber inananları memleketimizden çıkaracağız, yahut dinimize dönersiniz." O da: "Biz istemesek de mi?" dedi.

89. "Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra tekrar dininize dönersek, Allah'a karşı iftira etmiş oluruz. Rabbimiz Allah dilemedikten sonra geri dönmemiz bizim için olacak şey değil! Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz sadece Allah'a güvendik." Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adâletle hükmet! Sen hükmedenlerin en hayırlısısın.

90. Kavminin ileri gelen kâfirleri dediler ki: "Eğer Şuayb'e uyarsanız, yemin ederiz ki bu takdirde ziyân edenlerden olacaksınız."

91. Derken kendilerini müthiş bir sarsıntı yakalayiverdi, yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç oturmamış gibi oldular. Asıl ziyana uğrayanlar, Şuayb'ı yalanlayanlar oldu.

93. Şuayb onlardan yüz çevirdi. "Ey kavmim! Ben size Rabbimin gönderdiği gerçekleri duyurdum ve size öğüt verdim. Artık kâfir bir kavme nasıl acırım?" dedi.

94. Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdikse oranın halkını yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka yoksulluk ve darlıkla sıkılmışızdır.

95. Sonra kötülüğü değiştirip yerine iyilik getirdik. Nihayet çoğaldılar ve: "Atalarımıza da böyle darlık ve sevinç dokunmuştu." dediler. Biz de onları hiç hatırlarından geçmediği bir anda ansızın yakaladık.

96. Eğer o memleketlerin halkı inansalardı ve bize karşı gelmekten sakınsalardı; elbette onlara göğün ve yerin bolluklarını verir, bereketler açardık. Fakat yalanladılar, biz de onları yaptıklarına karşılık yakalayiverdik.

97. Yoksa o memleketlerin halkı geceleyin uyurlarken kendilerine azabımızın gelemeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yahut o memleketlerin halkı kuşluk vakti eğlenirken kendilerine azabımızın gelemeyeceğinden emin mi oldular?

99. Allah'ın tuzağından (kurtulacaklarına) emin mi oldular? Ziyana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

100. Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne vâris olanlara hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki; eğer biz dileseydik, onları da günahlarından dolayı cezalandırırdık. Biz onların kalplerini mühürleriz de, artık hiç işitmezler.

101. İşte o memleketler!.. Onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun ki, peygamberleri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıklarından ötürü inanmadılar. İşte Allah kâfirlerin kalplerini böyle mühürler.

102. Onların çoğunda sözünde durma diye bir şey bulamadık, onların çoğunu yoldan çıkmış fâsık kimseler olarak bulduk.

103. Onlardan sonra da Musa'yı âyetlerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine gönderdik. Onlar bu âyetlere karşı zâlimlik ettiler. Bir bak, fesatçıların âkibeti nasıl oldu?

104. Musa dedi ki: "Ey Firavun! Ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim."

105. "Allah hakkında gerçekten başkasını söylememek benim üzerime borçtur. Size Rabbinizden apaçık bir delil getirdim. Artık İsrâiloğullarını benimle beraber gönder."

106. Firavun dedi ki: "Eğer bir âyet (mucize) getirdiyse ve gerçekten doğru söylüyorsan, onu göster!"

107. Bunun üzerine esasını yere attı. Bir de ne görsünler! Apaçık bir ejderha!

108. Ve elini çıkardı. Bir de ne görsünler! O da bakanlara bembeyaz görünüyor!

109. Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: "Bu gerçekten çok bilgili bir sihirbazdır!"

110. "Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne emredersiniz?"

111. Dediler ki: "Onu ve kardeşini beklet. Şehirlere de toplayıcılar gönder."

- 112.** "Bütün bilgili sihirbazları sana getirsinler."
- 113.** Sihirbazlar Firavun'a gelip: "Biz galip gelirsek, bize ücret vardır değil mi?" dediler.
- 114.** O da: "Evet, o takdirde siz gözde kimselerden olacaksınız!" dedi.
- 115.** Dediler ki: "Ey Musa! Sen mi önce atacaksın, yoksa biz mi atalım?"
- 116.** "Siz atın!" dedi. Sihirbazlar marifetlerini ortaya koyunca halkın gözlerini sihirlediler ve onları ürküttüler, büyük bir sihir yaptılar.
- 117.** Biz de Musa'ya: "Asanı at!" diye vahyettik. Bir de ne görsünler! Onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.
- 118.** Böylece hak yerini buldu ve onların yaptıkları bir hiç olup gitti.
- 119.** İşte orada yenildiler, küçük düştüler.
- 120.** Sihirbazlar hep birden derhal secdeye kapandılar.
- 121.** "Âlemlerin Rabbine iman ettik." dediler.
- 122.** "Musa ve Harun'un Rabbine."
- 123.** Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman mı ettiniz? Doğrusu bu, halkı şehirden çıkarmanız için kurduğunuz bir tuzaktır. Fakat siz göreceksiniz!"
- 124.** "Andolsun ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim. Sonra da hepinizi asacağım!"
- 125.** Dediler ki: "Şüphesiz ki biz Rabbimize döneceğiz."
- 126.** "Rabbimizin âyetleri gelince, sırf onlara inandığımız için bizden intikam almak istiyorsun! Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve müslümanlar olarak canımızı al!"
- 127.** Firavun'un kavminden ileri gelenleri: "Musa'yı ve kavmini yeryüzünde fesat çıkarıp bozgunculuk yapsınlar; seni de, ilâhlarını da terketsinler diye mi bırakıyorsun?" dediler. Firavun: "Oğullarını öldürtürüz, kadınlarını sağ bırakırız. Elbette biz onları ezecek üstünlükteyiz." dedi.
- 128.** Musa kavmine dedi ki: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Yeryüzü şüphesiz Allah'ındır, kullarından dilediğini ona vâris kılar. Hayırlı âkibet Allah'tan korkanlarındır."
- 129.** Dediler ki: "Sen bize gelmezden önce de, sen bize geldikten sonra da hep eziyete uğradık." Musa da: "Rabbinizin düşmanlarınızı yok etmesi ve yeryüzünde sizi onların yerine geçirmesi umulur. O zaman nasıl hareket edeceğinize bakacaktır." dedi.
- 130.** Andolsun ki biz Firavun hânedânını düşünüp ibret alırlar diye yıllarca kuraklığa, mahsul kıtlığına uğrattık.
- 131.** Onlara bir iyilik geldiği zaman: "Bu bizim hakkımızdır." derlerdi. Bir kötülük dokununca, Musa ve onunla beraber olanların uğursuzluğuna yorarlardı. İyi bilin ki, kendilerinin uğradığı uğursuzluk Allah katındandır, fakat çoğu bunu bilmezler.

132. Ve dediler ki: "Bizi sihirlemek için ne mucize gösterirsen göster, sana iman etmeyeceğiz."

133. Bunun üzerine biz de birbirinden ayrı mucizeler olarak başlarına sel baskını, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de kibirlerine yediremediler. Onlar öyle günahkârlar gürûhu idiler.

134. Azap üzerlerine çökünce: "Ey Musa! Sana verdiği söz yüzü suyu hürmetine, bizim için Rabbine duâ et. Eğer bu azabı bizden kaldırırsan, andolsun ki sana kesinlikle inanacağız ve İsrâiloğullarını seninle beraber göndereceğiz." dediler.

135. Biz onlardan, geçinecekleri bir süreye kadar azabı kaldırıncaya, hemen sözlerinden dönüverdiler.

136. Biz de bu yüzden onlardan intikam aldık, âyetlerimizi yalanlayıp umursamadıkları için hepsini denizde boğduk.

137. Hor görülüp hırpalanan o kavmi de, mübarek kıldığımız yerin doğularına ve batılarına mirasçı yaptık. Sabretmelerine karşılık, Rabbinin İsrâiloğullarına verdiği güzel söz yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmakta ve yükseltmekte oldukları şeyleri yıkıp yok ettik.

138. İsrâiloğullarını denizden geçirdik. Orada gönülden putlara tapan bir topluluğa rastladılar. Dediler ki: "Ey Musa! Onların ilâhları olduğu gibi bize de bir ilâh yap!" O da dedi ki: "Siz gerçekten câhil bir kavimsiniz."

139. Şüphesiz ki onların içinde buldukları (din) yok olmaya mahkûmdur ve bütün yaptıkları da bâtıldır.

140. Dedi ki: "Allah sizi âlemlere üstün kılmış iken, ben size Allah'tan başka ilâh mı arayayım?"

141. Hatırlayın o zamanı ki, biz sizi Firavun hânedânından kurtarmıştık. Onlar size işkencenin en kötüsünü yapıyorlardı; oğullarınızı öldürüp, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bütün bunlarda, Rabbinizden size büyük bir imtihan vardı.

142. Musa ile otuz geceye sözleştik, buna on gece daha ilâve ettik. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit, kırk gece olarak tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: "Kavmimin içinde benim yerime geç, onları ıslah et, bozguncuların yoluna gitme!"

143. Musa, tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuştuktan sonra: "Rabbim! Zâtını bana göster, sana bakayım." dedi. Allah: "Sen beni aslâ göremezsin. Fakat şu dağa bak! Eğer o yerinde durursa, sen de beni görürsün." buyurdu. Rabbi dağa tecelli edince, onu yerle bir etti. Musa da baygın düştü. Ayılınca: "Allah'ım! Seni tenzih ederim, sana tevbe ettim, ben inananların ilkiyim." dedi.

144. Allah: "Ey Musa! Seni peygamber göndermem ve seninle konuşmamla, seni insanlar arasından seçtim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol!" buyurdu.

145. Biz Musa için levhalarda her şeyden bir öğüt yazdık ve her şeyi uzun uzadıya açıkladık. "Onlara sıkıca sarıl, kavmine de emret, en güzel şekilde tutsunlar. İleride size yoldan çıkmış fâsıkların harap olan yurdunu göstereceğim."

146. Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimi idrâkten çevireceğim, anlamaktan mahrum edeceğim. Onlar bütün âyetleri (mucizeleri) görseler yine de iman

etmezler. Doğru yolu görseler, onu yol olarak benimsemezler. Azgınlık yolunu görseler hemen onu yol edinirler. Bu böyledir. Çünkü onlar âyetlerimizi yalanlamışlar ve onları umursamaz olmuşlardır.

147. Âyetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalan sayanların bütün yaptıkları ameller boşa gitmiştir. Onlar yapmakta olduklarının karşılığında başka bir şeyle mi cezalandırılırlar?

148. Musa'nın kavmi; onun ardından kendi ziynetlerinden canlıymış gibi böğüren buzağı heykeli yaparak onu ilâh edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve yol da göstermediğini görmediler mi? Onu ilâh olarak benimsediler ve zâlimler oldular.

149. (Pişmanlıklarından) başları elleri arasına düşürülüp de, kendilerinin gerçekten sapmış olduklarını görünce dediler ki: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa, andolsun ki en büyük ziyana uğrayanlardan olacağız."

150. Musa, kavmine öfkeli ve üzgün bir halde dönünce: "Ben sizi geride bırakıp gidince ne kötü olmuşsunuz. Rabbinizin emrinin çabucak gelmesini mi istiyorsunuz?" dedi. Elindeki Tevrat levhalarını bırakıverdi ve kardeşinin başından tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi): "Anamın oğlu! Bunlar beni zayıf görüp hırpaladılar, az daha beni öldürüyorlardı. Bana düşmanları sevindirecek şekilde davranma. Beni bu zâlimler gürûhu ile bir tutma!" dedi.

151. Musa: "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetinin içine dâhil et. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." dedi.

152. Buzağıyı ilâh olarak benimseyenler, Rablerinin öfkesine ve dünya hayatında alçaklığa uğrayacaklardır. İşte biz böyle cezalandırırız iftira edenleri!

153. Kötülükleri işleyip ardından tevbe eden ve iman edenler bilsinler ki; Rabbin bu hareketlerinden sonra onları şüphesiz ki bağışlar ve merhamet eder.

154. Musa'nın öfkesi geçtikten sonra levhaları aldı. Onların bir nüshasında: "Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardır." yazılmıştı.

155. Musa, tayin ettiğimiz vakit için kavminden yetmiş kişiyi seçti. Onları bir sarsıntı tutunca, dedi ki: "Rabbim! Dileseydin bunları da beni de daha önce helâk ederdin. Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen bu imtihanınla dilediğini dalâlete düşürür saptırırsın, dilediğini de hidayete götürür doğru yola iletirsin. Bizim dostumuz sensin. Bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısıdır."

156. "Bize dünyada da iyilik yaz, ahirette de. Biz sana yöneldik." Allah buyurdu ki: "Ben kimi dilersem onu azabıma uğrattırım. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Ben onu Allah'tan korkup kötülükten sakınanlara, zekâtını verenlere ve âyetlerimize imân etmiş olanlara yazacağım."

157. Onlar ki yanlarında bulunan Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o Elçi'ye, o ümmî Peygamber'e uyarlar. O Peygamber kendilerine iyiliği emreder, kötülükten men eder. Onlara temiz şeyleri helâl, çirkin şeyleri de haram kılar. Onların ağır yüklerini, sırtlarındaki zinciri kaldırıp atar. İşte o Peygamber'e inanan, saygı gösterip aziz tutan, ona yardım eden, onunla gönderilen nura uyanlar yok mu? İşte onlar kurtuluşa ve saâdete erenlerdir.

158. Resulüm! De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ki ben, Allah'ın hepiniz için gönderdiği peygamberiyim. O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur.

Diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah'a ve O'nun ümmî Peygamber'ine, Allah'a ve O'nun kelimelerine inanan Peygamber'ine iman edin. Ona uyun ki, doğru yolu bulasınız.

159. Musa'nın kavminden öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler.

160. Biz onları (Yakub'un oniki oğlundan gelen) oniki torun kabileye ayırdık. Kavmi ondan su isteyince ona: "Âsânı taşa vur!" diye vahyettik. Ondandır oniki pınar fışkırdı. Her kabile içeceği yeri bildi. Sonra bulutu üzerlerine gölge yaptık. Onlara kudret helvası ve bildircin indirdik. "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin iyi ve güzel olanlarından yiyin!" (dedik). Onlar bize zulmetmediler, fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. Onlara denildi ki: "Şu şehirde oturun. Orada dilediğiniz gibi yiyin. 'Hitta (bizi affet!)' deyin ve kapısından secde ederek girin ki, biz de hatalarınızı bağışlayalım. Biz iyilik edenlere daha da artıracamız."

162. Fakat içlerinden zâlim olanlar, kendilerine söylenen sözü başkasıyla değiştirdiler. Biz de zulümlerinden dolayı gökten üzerlerine iğrenç bir azap gönderdik.

163. Onlara şu deniz kıyısındaki şehrin durumunu sor! Hani onlar Cumartesi yasaklarına saygısızlık edip ilâhî sınırı aşıyorlardı. Cumartesi tatili yaptıkları gün, balıklar meydana çıkarak sürü halinde akın akın yanlarına geliyordu. Diğer günler ise gelmiyorlardı. Biz onları yoldan çıkmaları sebebiyle böylece imtihan ediyorduk.

164. İçlerinden bir topluluk: "Allah'ın helâk edeceği veya şiddetli bir azap ile cezalandıracağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediler. Onlar da: "Rabbimize karşı mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'tan korkarlar diye." cevabını verdiler.

165. Onlar kendilerine verilen öğüdü unutunca, biz de kötülükten men edenleri kurtardık, zulmedenleri de yapmakta oldukları kötülüklerden dolayı şiddetli bir azap ile yakaladık.

166. Böylece onlar kibirlerinden dolayı kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince kendilerine: "Aşağılık birer maymun olunuz!" demiştik.

167. Rabbin yeminle şunu bildirdi: Elbette tâ kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler gönderecektir. Şüphesiz ki Rabbin cezayı çabuk verendir ve O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

168. Biz (yahudileri) yeryüzünde birçok topluluklara ayırdık. İçlerinden bazıları iyi kimselerdir. (İslâm'ı kabul edenlerdir). Bundan aşağı olanlar da vardır. Belki dönerler diye onları iyilik ve kötülüklerle imtihan ettik.

169. Arkalarından onların yerine Kitab'a vâris olan bir takım kimseler geldiler. Şu aşağılık dünyanın geçici menfaatini alıyorlar ve: "Biz nasıl olsa bağışlanacağız." diyorlardı. Onlara buna benzer bir menfaat daha gelse onu da almaktan tereddüt etmezler. Allah'a karşı gerçekten başka bir şey söylemeyeceklerine dâir Kitap'ta onlardan söz alınmamış mıydı? Ve onun içindekileri ders olarak okumamışlar mıydı? Allah'tan korkanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?

170. Kitab'a sınıksız sarılıp namazı dosdoğru kılanlar var ya, işte biz ıslah edenlerin mükâfatlarını zâyi etmeyiz.

171. Bir zaman da dağları üzerlerine gölge gibi kaldırıp tutmuştuk da, üstlerine düşecek sandılar. "Size verdiğimiz (Kitab'ı) kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayın. Umulur ki sakınırsınız." dedik.

172. Hani Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkarıp almıştı ve onları kendi kendilerine karşı şahit tutmuştu. "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da: "Evet Rabbimizsin, buna şahidiz." dediler. İşte bu şahitlendirme, kıyamet günü: "Bizim bundan haberimiz yoktu." dememeniz içindi.

173. Veya: "Daha önce babalarımız Allah'a şirk koştular, biz de onlardan sonra gelen nesildik. Bâtıl işleyenlerin yüzünden bizi helâk eder misin?" dememeniz içindi.

174. İşte biz âyetleri böylece açıklıyoruz. Umulur ki dönerler.

175. Onlara o kimsenin haberini de anlat ki, kendisine âyetlerimizden vermiştik. Fakat o bunlardan sıyrılıp çıkmıştı. Derken şeytan onu arkasına takmış, nihayet azgınlardan olmuştu.

176. Dileseydik elbette onu bu âyetlerle yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer. Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, kendi haline bıraksan da dilini çıkarıp solur. İşte âyetlerimizi yalanlayan kavmin hâli böyledir. Sen onlara bu kıssayı anlat, belki üzerinde düşünüp ibret alırlar.

177. Âyetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden bir topluluğun misali ne kötüdür!

178. Allah'ın hidayet edip doğru yola sevk ettiği kimse doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, işte onlar mahvolanlardır.

179. Andolsun ki biz cinlerden ve insanlardan pek çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, fakat o kalplerle anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidirler, hatta daha da sapık ve şaşkınlardır. Ve işte onlar gafillerdir.

180. En güzel isimler Allah'ındır. O halde Allah'a o güzel isimlerle duâ edin. O'nun isimleri hususunda eğriliğe sapanları bırakın. Onlar yakında yaptıklarının cezalarını göreceklerdir.

181. Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler.

182. Âyetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helâka yaklaştıracaktır.

183. Onlara mühlet veririm. Çünkü benim tuzağım çetindir.

184. Hiç düşünmediler mi ki, arkadaşlarında delilikten hiçbir eser yoktur. O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. Onlar göklerin ve yerin melekûtuna, Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye bakmazlar mı? Belki de ecelleri yaklaşmıştır. Bundan sonra artık hangi söze inanacaklar?

186. Allah'ın saptırdığını yola getirecek yoktur, onları azgınlıkları içinde şaşkın olarak bocalayıp dururken bırakır.

187. Sana kıyamet saatinin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. Resulüm! De ki: "Onu ancak Rabbim bilir. Onun vaktini O'ndan başka bilecek yoktur. Ağırlığını göklerin ve yerin kaldıramayacağı o saat, sizlere ansızın gelecektir." Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. Resulüm! De ki: "Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

188. De ki: "Ben kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir fayda ne de bir zarar vermeye sahip değilim. Eğer gaybı bilseydim, elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir kötülük dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir topluluk için uyarıcı ve müjdeciyim."

189. Sizi bir tek candan yaratan ve ondan da gönlünün ısınıp huzura kavuşacağı eşini vâreden Allah'tır. Ne vakit ki o, eşini örtüp bürüyünce hafif bir yük yüklendi. Onu bir müddet taşıdı. Hamileliği ağırlaşınca, karı-koca Rableri olan Allah'a: "Eğer bize sâlih bir çocuk verirsen muhakkak ki şükredenlerden olacağız." diye duâ ettiler.

190. Fakat Allah onlara sâlih bir evlât verince, kendilerine verdiği bu nimet hakkında Allah'a ortak koştular. Oysa Allah, onların şirk koşmalarından çok yücedir.

191. Kendileri yaratıldığı halde, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi şirk koşuyorlar?

192. Onlar ne tapanlara ne de kendilerine hiçbir şekilde yardım edemezler.

193. Onları doğru yola çağırarak olursanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, sussanız da sizin için birdir.

194. Doğrusu Allah'ı bırakıp da taptığınız şeyler sizin gibi kullardır. Eğer doğru sözlü iseniz, onları çağırın da size cevap versinler!

195. Onların yürüyecekleri ayakları mı var? Tutacakları elleri mi var? Görecekleri gözleri mi var? İşitecekleri kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın!"

196. "Şüphesiz ki benim dostum, Kitab'ı indiren Allah'tır. Sâlihlerin işlerini O görür."

197. "Sizin O'nu bırakıp da taptıklarınız ise, size yardım edemedikleri gibi, kendilerine de yardım edemezler."

198. Onları hidayete çağırırsanız işitmezler. Onların sana baktıklarını görürsün. Oysa onlar görmezler.

199. Af yolunu tut, iyiliği emret, câhillerden yüz çevir.

200. Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir.

201. Takvâya erenler, şeytan tarafından bir vesveseye uğrayınca Allah'ı zikrederler. Bir de bakarsın ki onlar gerçeği görüp bilmişlerdir bile.

202. (Şeytanların) kardeşlerine gelince; şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Onlara bir âyet getirmediğin zaman: "Sen kendin bir tane derleyip getirseydin ya!" derler. De ki: "Ben ancak Rabbinden bana vahyedilene uyarım. Bu, Rabbinizden gelen basîretlerdir (kalp gözlerini açan beyanlardır). İman eden bir topluluk için hidayet ve rahmettir."

204. Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki, size merhamet edilsin.

205. Rabbini gönülden, yalvararak, boynu bükük ve ürpererek hafif sesle sabah-akşam zikret! Sakın gafillerden olma.

206. Doğrusu Rabbinin katında olanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler. O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

Sûre 8

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |